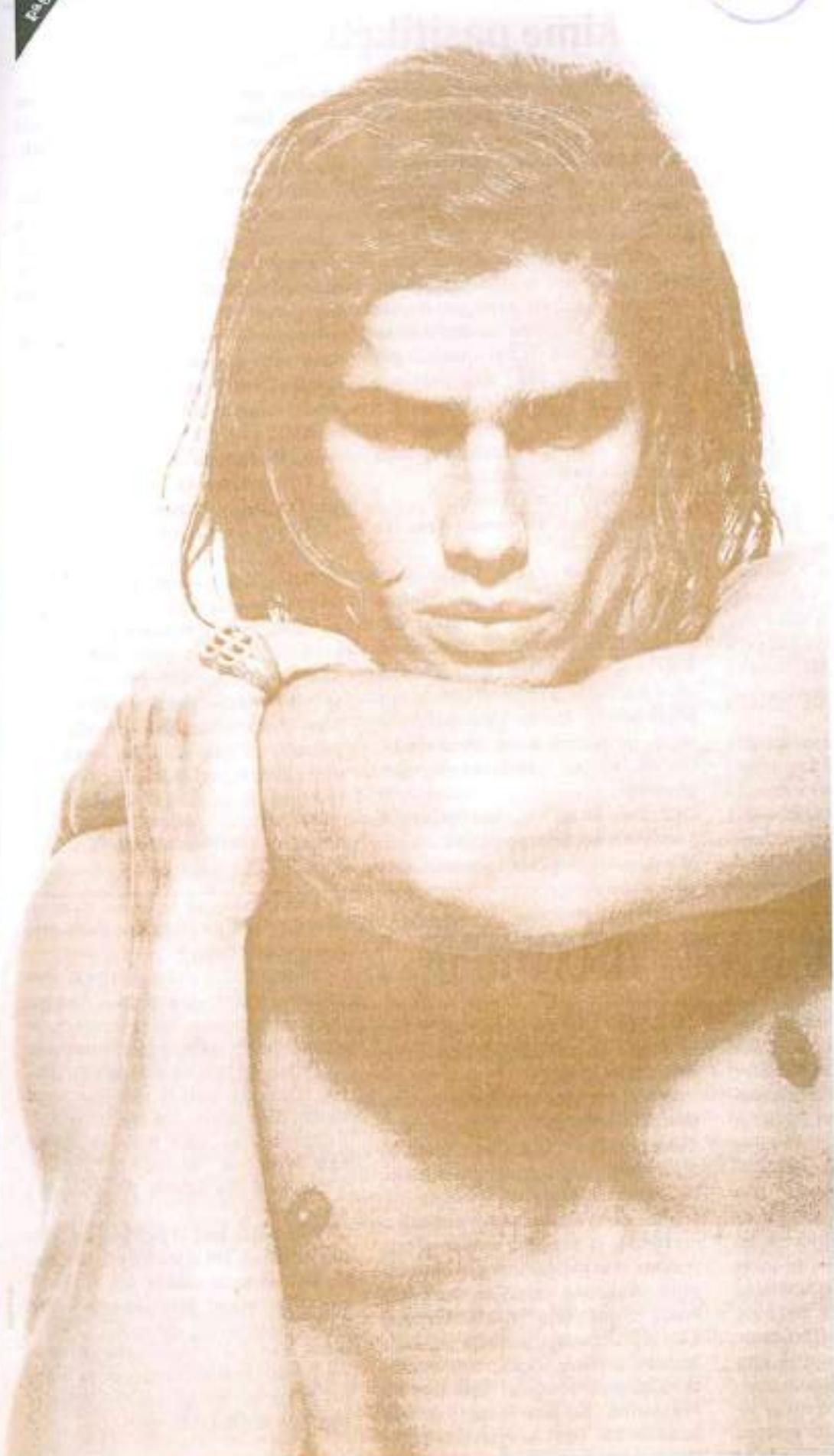

Amsterdam

94 Nr. 3

English
Páginas
Inglés

Nuomonė

Išmokime pasitikėti

Charles Bracewell

Paskutiniu metu daug galvojau apie vieną iš nepastebimų dalykų mano gyvenime.

Apie pasitikėjimą. Manoji gėjaus vyro patirtis nepakartojama kai ne pastebėjau kai kurios mano ir kitų gėjų požiūrio į šią temą panašumus.

Mes daug kalbamė apie pasitikėjimą, meilę ir gyvenimą, o iš tiesų pasakome labai mažai.

Problema ta, kad daugumai žmonių noras jausti tiesiogiai prieštarauja tam, ko mes išmokė gyvenimas: nepasitikėti, tave išduos; nemylėk, tave užgaus; atsisakyk bet kokios vilties ankstiau negu teks tai padaryti.

Galiu išsivaizduoti, kaip kai kurie žmonės, skaitantys šias cilutes, atspalaiduoja. Jie sako "Štai Charlesas linksta į psychoterapiją". Tai manęs neliečia". Netiesa. Tai liečia kiekvieną. Atsiros žmonių, kurie pasakys, kad gėjai nesiskiria nuo heteroseksualų. Nors tai ir patiks homofobams, tačiau aš manau, kad tai nėra arti tiesos.

Nuopirimo akimirksniu mes jaučiame potraukį tos spėjos lyties žmogui, mes kiekvienas iš mūsų nesutarame su tokiu passauliu, koks dabar yra. Mums reikia pasirinkti ką turime daryti su savo jaustais.

Mes visi išgyvename sunkius laikus. Ar mes pasirenkame ignoruoti mūsų polinkį būti kitokiais, ar visiškai jam atsiduodame, mes nukentėsime nuo ko nors iš "tikrojo passaulio". Dar labiau tikėtina, kad mes patys pasiduoshime.

Kiekvienas jūsų pažįstamas žmogus, kuris sužino, kad jūs gėjus, tam tikrą laiką abejoja, ar jūs tas pats šaunus žmogus, kurį jis visada pažinojo. Su laiku jis supranta, kad jūs dar šaunesnis dėl to, kad gėjus. Daug žmoniškesnis.

Visi mes vienodai išgyvename savo visą savo gyvenimą. Tai, kad mes kitokie, verčia abejoti. "Galbūt tie žmonės, sakantys, kad kitoksyra blogas, teisus".

Ne šiuo atveju.

Prisminkime, kad mes patys turime leisti sau pajusti tuos dalykus, kurių taip aštriai reikalaujame iš kitų.

Mylēk mane tokį, koks esu.

Suprask, kadas kas aš esu, yra geras. Pasitikék manimi.

Kai tu pats savoje jauti šiuos dalykus, savikritiški ir tave griaunantys balsai pradeda nykti ir tada gali apsidairyti aplink ir aškiai pamatyti šimtus kitų salų - taip arti, kad, ištiesės ranką, gali paliesti - ir tiek daug jas jungiančių tvirtų tiltų, jog jei sudėtum juos vienas prie kito, jie apjuostų visą passaulį.

(Iš "Man to Man")

Dabar paklausit manęs: o ką tu esi padaręs, kad ši problema nebebūtų daugiau problema?

Nieko. Tikrai nicko. Aš slepiu savo orientaciją. Ir tikrai darslėpiau. Žinoma, dėl to dar sunkiau. Bet, būdami mano situacijoje, jūs mane tikrai suprastumėt.

Gėjui gyventi kaime, gilioje provincijoje, yra kažkas daugiau negu sunku. Tuo labiau, kai esi materialiai priklausomas nuo tévų, kurieems egzistuoja tik "juoda" ir "balta". Visuomenė čia žiūrėtų į tave kaip i nepilnaprotį.

Taip išeitų, kad aš pats prieštarauju savo mintims, anksčiau čia parašytoms. Galbūt. Bet ne visada yra išeitis iš gėjus. Anksčiau ar vėliau daugelyje šeimų tai paaiškėja. Išyksta skyrybos. Taip gėjus sukompromituoja pats save žmonos, giminių, vaikų, visuomenės akivaizdoje. Ir vien dėlto išjau žiūrima nepagarbiai. Ko gero iš čia ir sklinda homofobijos šmékla. Nereikia bijoti likti "senberniu".

Vidmantas

Trumpi pranešimai

Isipareigojo gėjams ir lesbietėms

VAŠINGTONAS. Amerikiečių žmogaus teisių gynimo grupė "Amnesty International" pradėjo kampaniją dėl gėjų ir lesbietių žmogaus teisių. "Amnesty International" nariai turi būti jautresni gėjų ir lesbietių poreikiams, kad galėtų efektyviau kovoti priežiūros teisių pažeidimus, susijusius su seksualine orientacija. "Amnesty International" pranešime sakoma, kad žmogaus teisių pažeidimai priežiūros teisių yra plačiai paplitę ir pasireiškia kankinimais, prieverts, žmogžudystėmis. Irane, Mauritanijoje ir Jemene už homoseksualius santykius bandžiamas mirtimi. Penkios JAV valstijos - Arkanzasas, Kanzasas, Misuris, Montana ir Tenesės turi sodomijos įstatymus, kurie taikomi homoseksualams. Nuo 1991 rugpjūčio mėnesio "Amnesty International" užregistruavo žmogaus teisių pažeidimus priežiūros teisių 24 šalyse.

ŽIV infekuotieji gali vykti į Japoniją

TOKIJAS. ŽIV infekuotieji ir sergantys AIDS gali išvaizduoti į Japoniją. Tai pareiškė Japonijos Sveikatos apsaugos ministerijos atstovas daktaras Naoko Yamamoto, po to, kai pasklidė gandai, kad Japonija esą reikalauja atlkti ŽIV testą, o ŽIV infekuotieji turėtų sunkumą, norėdami Japonijoje gauti kambarį viešbutyje. Tuo jis norėjo nurodinti rugpjūčio mėnesį Jokohamoje vyksiantį dešimtosios AIDS konferencijos dalyvius. Japonija niekada nesiejo išvaižavimo į šalį su ŽIV testu, to nebus reikalaujama ir ateityje, pasakė daktaras Yamamoto. Viešbučių savininkams buvo nurodyta nediskriminuoti ŽIV infekuotujų ir sergančių AIDS. Bet, daugelis kambarių jau rezervuoti.

Norvegijos įstatymo projektas

OSLAS. Dešiniųjų pažiūrų atstovas, norvegų deputatas Johnas Alvheimas susilaikus gėjų protesto įstatymo dėl užkrečiamų ligų reformos projekte jis pasiūlė priverstinį ŽIV testą atvykstantiems į Norvegiją. Pagal ši projekto turėtų būti panaikintas ŽIV testo anonimiškumas. Pacientai galės būti prieverts izoliuojamais. Gėjų ir AIDS grupės priešinasi šiemis ketinimais, kurie, jų manymu, sugriaus atsiradus tarpusavio pasitikėjimą tarp gydytojų ir pacientų bei apsunkins AIDS prevenciją. Būtent tarpusavio pasitikėjimas prisidėjo prie to, kad AIDS Norvegijoje palyginti mažai paplitę. Švediško priverstinio gydymo modeliui žadama aktyviai priešintis.

Renkami gėjai

HANOVERIS. Jaunųjų liberalų kongrese Hamburge buvo išrinkti kandidatai Federacijos tarybos LDP jaunimo grupėje. Michaelis Kauchas iš Šiaurės Vestfalijos ir Stephanas Arnoldas iš Berlyno dabar priklauso vienuolikos narių Federacijos tarybai. Savo pagrindinėje programoje jaunieji liberalai pasiskelė už hetero- ir homoseksualų santuokų lygiateisiškumą.

Leidimas gėjų žaidynėms?

VAŠINGTONAS. JAV migracijos tarnyba Immigration and Naturalization Service turbūt leis išvaizdoti į JAV ŽIV infekuotiemis sportininkams, kad šie galėtų dalyvauti gėjų sporto žaidynėse. Kaip žinoma, Amerikos parlamentarai įstatymais uždraudė paskutiniai metais ŽIV infekuotiesiems išvaizdoti į JAV. Ši situacija verčia kai kurios sportininkus nuspręsti ar dalyvauti gėjų žaidynėse. Dabar, matyt, bus galvojama apie laikiną leidimą ŽIV infekuotiesiems atvykti į gėjų žaidynes Niujorke.

Meidžoras palaiko gėjus ministrus

LONDONAS. Anglijos gėjų teisių grupės su nuostaba reagavo į spaudos pranešimus apie Ministro Pirmminko pasisakymus, jog jis nekreipia dėmesio, jeigu kai kurie iš ministrių pasiodydys esą gėjai.

Džonas Meidžoras apie tai kalbėjo privačiame pokalbyje, ptaisidėjus skandalui dėl parlamento nario konservatorius Michaelo Browno, kuris atsistatydino iš jaunesniojo partijos organizatorius pareigų. Laikraštis "News of the World" pranešė, kad jis turėjo santykius su 20-mečiu studentu Adamu Morisu. Laikraštis taip pat pranešė, kad studentas tuo pat metu palaikė ryšius ir su Gynybos ministerijos pareigūnu Pauliu Martinu. Vyras, praktikuojantis seką su 20-mečiu vyrų vis dar baudžiamas, nes įstatymas apie pakėstą pilnametystę dar neįsigaliojo.

Brownas aktyviai palaikė gėjų teises. Vasario mėnesį vykusiuose parlamento debatuose jis balsavo už 16 metų pilnametystę. Tačiau parlamentas priėmė įstatymą, leidžiantį gėjų santykius Didžiojoje Britanijoje tik nuo 18 metų.

(Pagal "Magas" ir "The Pink Paper")

Seimo narys kritikoja gėjus už neveiklumą

VILNIUS. Gegužės 19 dieną įvykusime kuriamos AIDS nacionalinės tarybos posėdyje Seimo narys L. Alesionka kritikavo mūsų šalies gėjus už neveiklumą. "Amsterdam" redaktorius E. Platovas jam atsakė, kad jauni gėjai organizavo ILGA regioninę konferenciją Palangoje. Pradėtas leisti naujas laikraštis. Tačiau jaunuji iniciatyvos nepalaiko vyresnieji gėjai.

"AMSTERDAMAS" i namus

Jei nori gauti "Amsterdamą" i namus, siusk pašto perlaidą nurodytai sumai adresu: E. Platovui, P.D. 2862, Vilnius 2000. Perlaidos kvitą ir užpildytą kuponą siusk redakcijai tuo pačiu adresu. "Amsterdamas" pasieks įtave nurodytu adresu užkliliuotame vokale.

Prašom siusti man "Amsterdamą" (pažymeti vieną):

- 3 numerius už 12 litų;
- 6 numerius už 20 litų.

Išdedu pašto perlaidos kvitą _____ litų.

Pavardė _____

Vardas _____

Adresas _____

PREMIERATA!

Politika

UŽTEKS DAKTARŪ

Stasus Kybartas

Šis straipsnis - tai S. Kybartu pastabų, išsakyti ILGA konferencijos Palangoje 1994 balandžio 23 dienos seminare, santrauka. Dalyvavo lesbietės ir géjai iš Baltijos šalių. Taip pat dalyvavo Lietuvos AIDS centro direktorius S. Čaplinskas ir filmo, apie kuri diskutuojama, autorius R. Sipavičius.

"Nepakartojami, kol gyvi" - tai serialas pusvalandinių filmų, kuriuos sponsoriuoja Lietuvos AIDS centras. Šis serialas apžvelgia kai kurių AIDS infekuotų žmonių situaciją Lietuvoje. Keturios filmo serijos jau baigtos, planuojamos dar kelios. Todėl, kad filmą sponsoriuoja Lietuvos AIDS Centras, kuris turi daug politinių ryšių, filmas dažnai rodomas visos šalies auditorijai per televiziją. Tad jis turi daug įtakos tam, kaip AIDS ir géjai traktuojami Lietuvoje. Šis rašinys - tai minėto filmo analizė. Ji parodo, kaip filmas stiprina negatyvius stereotipus apie žmones, sergančius AIDS ir géjus apskritai.

"Nepakartojami, kol gyvi" - tai tipiškas dokumentinis filmas. Stambių ir vidutinių planų interviu pajavairinami Vilniaus "géjų vietų" kadrus. Melodramatiškas balsas už kadro nesustodamas pasakoja apie "užsienietiško" ŽIV viruso "invaziją" į Lietuvą. Grėsminga muzika, pavogta iš Sergio Leone's vesterno, skamba fone. Pagrindinis filmo veikėjas - Slava Kaliganovas, jaunas ŽIV pozityvus vyras. Jo istorija prieškamerapadeda papasakoti du AIDS centro darbuotojai - gydytoja ir psichiatras. Jie sėdi, apsupę Slavą iš abiejų pusų, ir klausinėja apie jo "socialines" problemas. Filme šie netikri tėvai rodo Slavai iš dėmesi, kurio jis negavo iš tikrų tėvų. Ir jis kaip vaikas atsilygina jems, papasakodamas prieš kamerą viską, ką jie nori išgirsti. Po to sekė nuobodus interviu su ekspertais, kurie komentuoja Slavos situaciją. Su retomis išimtimis, jie atspindi, kad Lietuvos profesionalai daug ko nesuprantą apie homoseksualizmą ir AIDS šiandieninėje Lietuvoje.

Filme Slava parodomos kaip tipiškas ŽIV pozityvus žmogus Lietuvoje. Asociatyviai - tai tipiškas Lietuvos

"géjas". Koks gi tas tipiškas žmogus? Slava auka. Jis-auka ir socialinių sąlygų, kurių negali kontroliuoti. Išvarytas tévo po motinos mirties, jis atsiduoda tam, ką Tenesis Wiljamsas vadino "svetimų gerumu". Slava - verteivė, perkamas vaikinas. Filmo pradžioje jis pareiškia, kad nėra homoseksualus ir niekada nebūtų sirdęs AIDS, jeigu būtų turėjęs gerę gyvenimą namuose. Šioje vietoje verteivė Slava sako tai, ką, jo manymu, nori išgirsti filmo kūrėjas. Slava užaugo vaikų namuose ir po vidurinės mokyklos pradėjo užsiiminėti prostitucija, todėl, kad jo tévas vedé antrą kartą ir išvarė jį iš namų. Jis priimdavo géjų kvietimus į namus, kur ji pamaitindavo ir apnakvydindavo. Kartais jis užsiiminėdavo seksu su vyrais už pinigus. Anot Slavos, dažnai jam pasisekdavo prisivalgyti ir pabėgti. Bet skaitovas pasakoja mums, kad "kartą jam nepavyko pasprukti". Ta kartą, žinoma, jis ir užsikrētė AIDS. Paklaustas, ar jis prisiemena vyra, per davusį jam AIDS, Slava pavadina tą žmogų piktū ir blogu. Jis nekalba apie gerumą géju, kurie rūpinosi juo.

Slavos istorija papildoma interviu su mokytoja, kuri prašo suvokti homoseksualizmo "problemą". Ji siūlo išmokyti mažus vaikus nedaryti "blogų socialinių žingsnių gyvenimine". Interviu įterimas po Slavos istorijos rodo sasažą tarp homoseksualumo "pasirinkimo" iš vienospusės ir ŽIV viruso iš kitos. Dabar jau lengva visą kaltę dėl AIDS suversti aukai. Slava niekada neturėtų šių problemų, jeigu būtų išmokyta teisingai pasirinkti. Jeigu teisingai mokysime savo vaikus, jie nepasirinks būti homoseksualais ir, žinoma, nesusirgs AIDS. Tokia sovietinė behavioristinė logika vyrauja visame filme.

Iškyla kai kurios problemas dėl to, kad Slava buvo pasirinkta tipišku ŽIV pozityviu žmogumi. Kaip géjų perkamas vaikinas jis didiną negatyvius stereotipus apie géjus ir ŽIV infekuotus žmones. Lietuvoje i géjus žiūrima kaip į seksą grobuonis, nesugebanti sturtėti pastovių santykį. Tai, kad pasirinktas etninis rusas, kurio vardas Slava, atitinka nuo ŽIV problemų Lietuvos auditoriją, kuriai skirtas šis filmas. Slava, be abejonių, slavas - t.y. ne lietuvis. Tada ŽIV tampa ne lietuvių, o rusų problema. Galų gale,

Slava vaizduojamas kaip pasyvi ŽIV auka, nesugebanti kontroliuoti savo likimo. Šiame filme pavaizduotas tokis pasyvumo įvaizdis, su kuriuo ŽIV infekuoti kovoja jau daugel metų.

Nors tai ir mėgėjiškas filmas, negatyvus įvaizdis, kurį jis iškūnija apie géjus ir ŽIV infekuotus, šokinuoja. Visa Lietuvos géjų bendruomenė ir géjai iš Vakarų, kurie matė šį filmą, mano, kad šis serialas žalingas ir išdidžiai atlaidus. Per seminarą filmo autorius paklausė manęs, ar aš kalbėausi su Lietuvos heteroseksualais apie jų reakciją į šį filmą. Aš paaiškinau, kad susirinkome diskutuoti ne apie tai, ką mano heteroseksualai. Man rūpėjo géjų ir ŽIV infekuotų reakcija, todėl, kad juos neigiamai paveikė šis filmas. Reikalingi filmai apie AIDS, sukurti pačių paveiktu bendruomenių. Visus filmų kūrimo įrankius, ekspertizę ir visišką kontrolę reikia atiduoti į géjų, narkomanų ir seksuo darbininkų rankas. Laikas baigti sovietinio stilialusbulvarinę žurnalistiką.

Palangos konferencijoje p. Čaplinskaspasiūlė géjų bendruomenei dirbtį su p. Sipavičiumi, kuriant filmą apie géjus. Jis pasakė, esą problema ta, kad géjų bendruomenė nenorėjo pasiodyti viešai ir kalbėti prieš kamerą. O p. Sipavičius vienintelis panoro kurti filmą apie géjus. Tai, žinoma, puiki proga gejams pasinaudoti AIDS centro ryšiais, tačiau neaišku, kiek realios kontrolės turėtų, jei dirbtų su p. Sipavičiumi. Jau pagamintų filmų suverzinti, géjai nenori su juo dirbtai. Pagrindinė priežastis ta, kad p. Sipavičius ne géjus. Kaip seno stilias žurnalistas, jis žiūri į géjus kaip į dar vieną įdomų ir sensacингą subjektą dokumentiniams filmui. Jis ne tas žmogus, kuriam kurti filmą, veikiantį géjų bendruomenę. Jis negali pasiūlyti to géjų požiūrio, kurio dabar taip reikia. Geriau būtų paskirti projekto direktoriui géjų, kuris kontroliuotų filmo montažą. Dabar reikia, kad atsirastų Lietuvos géjus ar lesbietės, kuris susidoročia su šiuo darbu. Būtų gerai, kad šis žmogus turėtų šiek tiek patirties kine. Jeigu atsirastų tokis žmogus ir jei p. Čaplinskis pasiūlymas dar galioja, tai būtų puiki galimybė Lietuvos lesbietių ir géjų bendruomenei.

Ironiška, kad patyręs filmų kūrėjas heteroseksualas dabar suka videofilmos apie homoseksualizmą Lietuvoje. Jis gali daryti šiuos žalingus filmus, todėl, kad nepasirodė konkurentai géjai ir todėl, kad jis remia AIDS centrą. Savo rankose jis turi galingą ginklą. Su AIDS centro pagalba p. Sipavičius jau daro naujas juostas apie géjus. Reikėtų pagalvoti, kokių motyvų skatinamas jis tai daro. Noris jis ir nera géjų bendruomenės narys ar draugas, jis naudoja AIDS Centro pinigus filmams apie homoseksualus. Ši tie filmai turėtų žiести Lietuvos auditoriją apie AIDS ir AIDS paveikstas bendruomenes. Vietoj to, jie tik stiprina pasenusius stereotipus, kurie gali priversti géjus dar labiau atskirkirti nuo visuomenės. Jie taip pat apsunkina žmonių su AIDS gyvenimą. Kai Lietuva atsivėrė Vakarams, buvo viltis, kad visuomenė pakeis nuomonę apie géjus ir lesbietes. Tačiau vietoj naujų įvaizdžių ir idėjų minėti videofilmai bruka mums nuvalkiotas klišės.

Šiuo metu Lietuvos géjai beveik nematomi masinėse informacijos priemonėse. Jiems atimtos pilietinės teisės ir jie neturi balso spaudoje. Ši padėtis pradeda keistis. Tokie drąsus bandymai kaip géjų laikraščiai "Amsterdamas" ir "Naglis" - žymios išimtys šalyje, kuri priešiška pačiai homoseksualizmo idėjai. Kaip ir Vakarose, géjai Lietuvoje rizikuoją savo pragyvenimo šaltinius ir nemalonumais šeimoje, jei jie išeina į viešumą. Tačiau jei neatsiras daugiau žmonių, kurie išdris pareikšti, kad didžiuojasi esą géjai, Lietuvos géjų judėjimas stovės vietoje.

Lietuvos géjai turi kontroliuoti savo įvaizdį. Peržiūrėjės minėta serialą, turiu vieną pasiūlymą - užteks daktarų. Užteks daktarų filmuose apie géjus, užteks interviu su psychiatrais ar gydytojais. Lesbietės ir géjai - ne ligonai. Mes ne pasyvios aukos, laukiančios gydytojų pagalbos. Lietuvos psychiatrai ir medikai turi išmokti suvokti géjų ir lesbietių poreikius. Būtent jie ir juos supantį visuomenė yra atsilikę ir ligoti, todėl, kad atsisako keisti savo požiūrį į tai, kas mes esame.

© Hans van Manen

Palangos konferencija amerikiečio akimis

Shane Snipes

ILGA konferencija, mano nuomone, buvo sekminga. Ji leido žmonėms susirinkti kartu ir sužinoti apie procesus Rytyje ir Centrinėje Europoje. Ji taip pat parodė, kiek Lietuvos grupės galėtų pasiekti, jeigu dirbtų kartu.

Dalyvavau seminarėje apie Baltijos šalis ir pajautau, kas daroma Latvijoje, Estijoje ir Lietuvoje. Alternatyvinis AIDS Centras Latvijoje parodė supratimą požiūri, kaip nevalstybinės organizacijos gali atkreipti į ŽIV pozityvių žmonių poreikius. Tuo galėtų pasiekti ir kitos šalys. Nes dauguma valstybiinių AIDS centro nedirba efektyviai, todėl, kad jiems trukdo biurokratinių kliuviniai. Estų grupės pasidalino vertiną informacija apie jų konsultacinię pagalbos liniją. Tai labai vertinaga paslauga žmonėms, kurie ieško kitų lesbietių ir géjų jų mieste ar regione. Skambinantys gali pakalbėti apie savo seksualumą su žmonėmis, kuris atvirai tam, kas yra. Tai geras pokytis, besiskiriantis nuo iprastinio smerkiančio heteroseksualų požiūrio, kuris vyrauja Baltijos šalyse ir beveik visame pasaulyje.

Video profesorius iš JAV S. Kybartas kritikavo AIDS centro užskytą filmą seminarėje "Géjai filmuose apie AIDS". Filmo autorius atmė Kybartu argumentus kaip nepagrįstus. Tai tikras heteroseksualo požiūris, todėl, kad jis rimtai nereagavo į kritiką. Galutinis spėlioti, kaip atrodys naujas filmas, kuriamo bus interviu iš konferencijos. Jeigu géjų gyvenimo

vsizdai bus tokie pat žemantys kaip ankstesniuose filmuose, galu tik tikėtis, kad bus rastas naujas režisierius géjus arba géjų draugas vietoj to, kuris jam žina stereotipus ir negatyvų požiūri. Lietuvos visuomenė jau užtenka prietarų. Laikas žiesti žmones apie lesbietių ir géjų reikalus, o ne skleisti gandus.

Seminaras apie žmogaus teisės aukštakalbių vertingos informacijos apie dabartinę situaciją Rumunijoje ir Rusijoje. Šias šalies labiausiai jaudina padėtis kalėjimuose, todėl, kad ten žmonės išlaikomi požiūri, kaip nevalstybinės organizacijos gali atkreipti į ŽIV pozityvių žmonių poreikius. Tuo galėtų pasiekti ir kitos šalys. Nes dauguma valstybiinių AIDS centro nedirba efektyviai, todėl, kad jiems trukdo biurokratinių kliuviniai. Estų grupės pasidalino vertiną informacija apie jų konsultacinię pagalbos liniją. Tai labai vertinaga paslauga žmonėms, kurie ieško kitų lesbietių ir géjų jų mieste ar regione. Skambinantys gali pakalbėti apie savo seksualumą su žmonėmis, kuris atvirai tam, kas yra. Tai geras pokytis, besiskiriantis nuo iprastinio smerkiančio heteroseksualų požiūrio, kuris vyrauja Baltijos šalyse ir daug žmonių.

Seminaras apie moterų statusą padėjo man suvokti, kad moterys turėtų būti labiau ištrauktos į Lietuvos lesbietių ir géjų bendruomenę. Atrodo, kad moterys nenori prisidėti prie lygių teisės iudėjimo. Pripažintu, kad tai problema-tiškiausias klausimas, nes konferencijoje nedalyvavo nė viena lesbietė iš Lietuvos. Lietuvos vyrai, matyt, nesuvokia, kaip svarbu ištrauktis į savo veiklą moteris. Aš nesuprantu, kodėl moterys įnešins į viešumą ir nukovoja už jų teisę mylėti kitas moteris. Gal galite man paaškinti?

Man patiko konferencija, todėl norėčiau padėkoti visoms grupėms į samanims, kurie ją surengė.

Šalta konferencija - karštos diskusijos

Colin de la Motte - Sherman

Firmą kartą ILGA konferencija vyko vienėje iš buvusių SSSR šalių - Lichvoje. Nors 8-eji Rytų ir Pietų Europos konferencijos neturėjo tokio didžiulio pasiekimo kaip paskutinioji Vienos konferencija, sėkmė reikia laikyti tai, kad ji išviso įvyko. Kadangi Lietuvos lesbietių aktyvumas yra labai ribotas, galimas buvo iš anksto numatyti sunkesnus būdžeto skirtumus.

Dalyvių, ypač iš Pietų Europos, skaičius buvo fymiai mažesnis nei 1993 metais valso sostinėje.

Henningas Mikkelsenas iš Passaulinės Sveikatos Apsaugos Organizacijos (World Health Organization - WHO) Europos skyriaus atidare konferenciją ir parveikino dalyvius. "Tas faktas, kad mes Handien galime būti čia, yra žymiai pažanga. Galu gale panaišintas straipsnis apie homoseksualizmą, tas pats atsitiko Rusijoje ir Kazachstane... Kai kuriose šalyse padaryta sėkmės pradžia bendrame darbui AIDS erityje. Čekijoje ir Vengrijoje, pavyzdžiu, kuri homoseksualų organizacijos dirba kartu ir guna finansinę paramą iš vyriausybės.

"Rytų konferencija" (Rytų Europos šalių WHO ir finansu bei svakintos apsaugos ministerijų - red.) pasiekė, kad daugelyje regiono šalių jau nebeštelkami arba graitai nebūs atliekami masiniai ŽIV testai. Tačiau mes negalime apgaudiauti patys savęs", tėst Mikkelsenas. "Vis dar yra daug problemų, ekonominių problemų, visuomeninių ir politinių problemų, taip pat neramumų, kuris įtakoja lesbietių ir gėjų gyvenimą. Lesbietių draugijos turi labai daug problemų - tai galima pasakyti, pažvelgus į tą salės problemų su atrivimais ir organizacija. Vis dar egzistuoja lesbietių ir gėjų diskriminacija, kuri negali būti pastabinta vienos vyriausybės. Čia turi ką nors daryti jie patys, anksčiai aplinkinius finansus.

Kai kuriose šalyse yvesti ekstremalus nacionalistus, kurie naudoja lesbietes ir gėjus kaip atpirkimo ožius. Būtų labai liūdnas, jei finansėsi grupės, kurios dabar išsilaikia pogrindžio, būtų suverėmos AIDS... Dabar laikas teigti jų nepriklausomybę. Daugeliis, kurie dabar yra remiamai, miešai būtų kontroliuojami... Jie turi ginti savo nepriklausomybę ir dirbti kartu su kitomis grupėmis."

Saulius Čaplinskas iš Lietuvos AIDS centro kalbėjo apie tai, kad ILGA ir kitų tarptautinių organizacijų spaudimo dėka Lietuvoje buvo panaišintas gėjams ir lesbietėms priešiškas paragrafas. Tačiau turėtų būti vystomas dar didesnis aktyvumas, jei norime, kad ši pažanga išsiliktu. Visų pirmiai reikėtų daugiau vienybės.

Darbo grupės pristatymo valandai iš dalies įdomi žiniomis apie veiklą kitose "terrā incognita". II Estijos parasiakė Lilian Kotter: "Estijos lesbietių sąjunga buvo įkurta 1990 metų gegužės mėnesį, o Estijos gėjų

sajunga - tik 1992 vasarį. Yra ir "odes klubas" vyras: "Uncle Tom's Club", o 1993 metais susikūrė Estijos transseksualų asociacija "Ganti". Iki sovietų okupacijos homoseksualus santykiai neprileistaravo ištatyti. Atitinkamais paragrafas tiesiogiai pertintas iš Rusijos Federacijos bandžiamojo kodekso. Šis paragrafas išbrauktas 1992 metų birželio 1 dieną. Debar moterys nuo 14 metų gali užsiiminti seksu vienos su kitomis, vyrai - nuo 16 metų (replika: "Diskriminacijai"). Mes palaikeome gerus santykius su Saomijos sąjunga SETA. Estijos lesbietių sąjunga paliko kontaktus su daugiau kaip 100 moterys."

Santykiai Estijoje visuomet buvo liberalesni nei kitose Sovietų Sąjungos dalyse. Nuo pat pradžią gėjų sąjunga lengė kas du mėnesius diskvakaras maždaug 200 vyrų. Darbo grupėje, aptarinėjusioje AIDS problemais Rusijoje, nebuvo girdėti nėko nėra, tačiau problemos dydis visgi yra siaubingas.

Dina Lyčevas, laikraščio "L10" leidėja: "Rusijos problema - visa tai nepripiastama kaip problema. Masinės informacijos priemonės, remiamos medicinos departamento, kaip galima vengia šios temos. Teigiama, kad Rusijoje yra tik 700 ŽIV ir AIDS atvejų. Tris metus aš dirbu AIDS prevencijos centre, todėl aš galiu ivertinti tikrą skaičių: daugiau kaip 30 000. Mes išskirame pardavinėdami spaudą homoseksualams ir kartaž gaudami lėšas iš Wellcome Foundation, kad galėtume apimokėti sėkai.

Problema, skatinanti Rusijoje ŽIV plitimą, paplitęs alkoholizmas. Kaip jūs finote, alkoholio įtakoje finansės nebegalveja apie saugų sekas.

Rusijoje, turbūt, yra daugiau patikrintų žmonių nei bet kurioje kitaip šalyje. Vien 1992 metus buvo atlikti daugiau kaip 40 milijonų testų, dauguma be pačių pacientų finansų - pavyzdžiu, gildant į ligoninę.

Kita problema - trūksta testų anoništumo. Odesoje viena moteris atliko ŽIV testą, ir, kai tapo aišku, kad jis yra pozityvus, kad balsuota buvo ignoruojant moteris, neleidžiant joms dalyvauti balsavime lygiomis teisėmis. Tinkras faktas, tačiau reikalauti tam atskiro balsavimo reikštų, kad 8 ar 9 moterų balsai turėtų didesnį svorį nei tuo metu iki 35 sumažėjės vyrų skaičius. Vargu ar tai yra demokratikus sprendimas.

Vėl iškilo klausimas, ar nedėrėti organizuoti dviejų konferencijų - lesbietių konferencijos Maskvoje ir gėjų konferencijos Kijevje (viename darbo grupėje buvo rimta diskutuota, ar reikalingos atskirios Rytų Europos ir Pietų Europos konferencijos). Dėl kai kurie suprasti gydytojai bandė padėti žmonėms pripietindami jiem suankų invalidumą. Diskriminacija - taip pat didelė problema. Vienam 36 metų vyriškiui, sergančiam AIDS, jo gydytojas padėjo gauti butą. Kiti gydytojai papasakojo tai kaimynams - šie užmėtė vyriškį skausmim. Kai jis nemorejo išsilikti, jie bendrą jį pakartėjo pašto bute.

Atsiveriant Rusijos sienoms šios problemas tampa aktualios ir kitoms Europos šaliams. Didžiausia išskirtinė žmonių klasė - splanksta Didžiaja Britanija, Vokietija (Sutrumplatai iš "Die Andere Welt", 5-6, 94)

"Esu laimingas, net toks sukriošęs"

Interviu su Dereku Jarmanu

Cornny Littmanas aplankė režisierį, scenaristą ir dailininką jo dirbtuvėje Londono, Edwards Place namone, kas iš tikrujų gali išsiskirti. Tada dar paklausiau, ar jis gali manimis rūpintis, o jie sakė, kad darys tai. Kai sėsergu, jie labai rūpestingi. Tuomet jie mane pakviečia ir vykdą sekso apmokymus.

Taip. Dėl mano draugo. Jis kartą atėjo ir pasakė, kad turi ŽIV. Man jo labai pagailio. Bet tada aš pagalvoju, jog esu tokioje pačioje situacijoje. Aš to nežinoju, todėl leidauši testuojamas.

Kai tai padariau, galėjau su juo kitaip kalbėti, apie tai kuri mes abupakliuome. Aš pradėjau kalbėti apie tai labai greit ir atvirai. Tačiau privalėjau būti atsargus, nes nežinoju, kaip reaguos žmonės, ar jie nesikeis.

O ką įvyko? Kaip reagavo Informacijos priemonės ir gėjai?

Turiu pasakyti, kad iš esmės su manimi buvo gerai elgiamasi. Ilgą laiką mane vedė iš proto tai, kaip AIDS tema buvo vaizduojama laikraštiuose. Bet visgi tai pasikeitė. Šiais metais nėra taip blogai, kaip prieš penkerius - šešerių metus. O buvo, sažiningai sakant, pakankamai blogai.

Jūs nusprenādete apie tai kalbėti atvirai, o gal sutapus su draugų atvejais, Ar tai buvo būtina?

Ne. Tai aš padariau tik sau. Visi galvoja, jog būčiau tai padaręs dėl kitų, bet tai - netiesa. Kalba tik apie pagarbą sau, nes juokinga sigrifti ir negalėti apie tai kalbėti. AIDS panaši į vėžį 50 - aisiais metais. Mano motina sigrifo vėžiu ir paprasčiausiai apie tai nieko nekalbėjo. AIDS temos žmonės šalinasi. Dažniausiai apie tai kalba tokie privilegiuoti žmonės kaip, pavyzdžiu, aš. Man lengva susitaikyti su ta mintimi.

Ai girdėjau, kad tapote ūventuoju?

O taip, aš esu ūventasis. Kiekvienas turėjo juo tapti. Tad mane apsupo krūva vaikinių, kurie persirengia vienuolėmis.

...ir, žinoma, yra gėjai.

Taip. Jie norėjo kad tapčiau jūs pirmuoju ūventuoju. Ir aš tuo pat sutikau, nes nedažnai pasitaiko būti pakviestu ir paklaustu, ar nenorētum būti ūventuoju!

Tai gana protinė berniukai, ne tokie, kokius galima išsivaizduoti, o tiesiog universiteto profesoriai ir panašiai. Jie užsiima slaugą, renka lėšas - tiesiog išprotėj žmonės.

Bet viskas slypi giliau, po fasadu. Jie turi mirtininkų namus, kur gyvena šeši mirtinai sergantys žmonės. Aš jiems pasakiau, kad norėčiau ten eiti, kai tapsiu per sunki našta savo draugui Keithui ir kitiems. Kai, pavyzdžiu, prarasiu

Corny Littmanas aplankė režisierį, scenaristą ir dailininką jo dirbtuvėje Londono, Edwards Place

namone, kas iš tikrujų gali išsiskirti. Tada dar paklausiau, ar jis gali manimis rūpintis, o jie sakė, kad darys tai. Kai sėsergu, jie labai rūpestingi. Tuomet jie mane pakviečia ir vykdą sekso apmokymus.

...Ką vyko?

Sekso apmokymus. Jie skiria man laukinį sekas. Jie mano, kad tai manė pralinksminis! Tai suteikia malonumą, gyvenimo džiaugsmo. Tai labai reikalinga.

Kodėl jūsų filmas "Blue" yra visas žydras, o ne pereina iš balto į fuodo?

Norėjau suskurti filmą apie dailininką Yves Kleiną ir jo žydrus paveikslus. Praėjusią vasarą aš sau pasakiau, jog nickada nebesulauskiau tolesnio poslinkio filme. Bet turbūt jis įvyko, kai panaudojau savo dienoraštius iš ligoninės. Ir praktiškai tai iškart pasiteisina.

Kartais palikdavau filmo apie ŽIV ir AIDS kūrimą. Nežinoju, kaip su tuo susitaikyti. Nenorėjau kurti nieko sentimentalio. Tada aš buvau vienas iš ligonų ir privalėjau sau atsakyti: ar kursiu filmą su išgalvotais charakteriais, ar pats pasinerti į vaidybą. Ir aš tai padariau: taip jau paprasia buvo nuopresti. Pagalvojau, jog juokinga pasakoti neasmeniškai, kai pats jau esi tokioje padėtyje.

O dabar jūs vėl kuriate naują filmą?

Taip. 70 - aš privačiai filmavau draugus. Yra maždaug 20 valandų medžiagos. Mes pasakojom apie ja televizijos publikai, o jie manęs tada paklausė, ar aš negalėčiau iš tos medžiagos suskurti valandinio filmo. Medžiaga ašiauri, drastiška, aš niekada iš tokios medžiagos nelikau filmo. Bus jdomu, nes čia yra masė žmonių, kuriuos publiką pažista. Pavyzdžiu Sex Pistols, kuriuos nufilmavau savo dirbtuvėje, o taip pat kiti žinomi veidai. Taigi ne toks filmas, kuriame nieko nepažisti...

Ar jūs asmeniškai tikite ūventumu?

Ne. Aš nenoriu daugiau jo išgyventi. Aš galvoju, kad tai netikri ir tai manė patenkina. Galbūt aš poryt atsibusi, ir visa bus jau pasibaigę! Bet abejoju...

Taip dieną iš dienos. Kaskart nusprendžiu daryti kažką produktyvaus ir kurybingo.

(I "Magnum")

P.S. Derekas Jarmanas mirė 1994 metų vasario mėnesį.

STONEWALL

Tikrieji Christopher Street herojai

Prieš 25 metus įvyko sukilimas Christopher gatvėje Niujorke. Dažnai pamirštama, kiek gėjų paskatino anuomet naują gėjų judėjimą. Donaldas Suggsas susitiko su vienu iš jų, dalyvavusių tuose įvykiuose

"Stonewall was a riot!" - Stonewall buvo sujudimas, skelbia plakatai, kurių šimtai priklijuota prie šviesoforų ir sienų Niujorko Greenwich Village rajone. Tokios kampanijos tapo kasdienybė AIDS judėjimo dėka. Kopijavimo aparatu ir grafiniu programų namų kompiuteriams pagalba, kiekvieną savaitę West Village agituoja naujai kovai už gyvenimą. Ši kartą tai ne skatinimas griebti už ginklų. Nes šaliai savo įprastos reiškės "a riot" amerikiečių šnekamojoje kalboje reiškia ir "susikurti sau genas alygas gyvenimui". Plakatai turi priminti tai, ką daugelis gėjų dažnai pamiršta: būtent Stonewall, sukilimas, nuo kurio 1969 metais prasidėjo dabartinis gėjų judėjimas, buvo paskatintas gatvių valkatų ir prostitucių minios.

Jei Manhetenas beveik visiškai sudarytas iš statmenai susikertančių gatvių tinklo, tai West Village yra siauru, lenktu gatvių labirintas. Rajono viduryje yra Christopher gatvė - judri gatvė, sutraukianti prostituciū, gėjų ir turistų minias. Kas pasuka iš pilnos krautuvinių gatvės į šoną, atsidurs vėlgi visai kitokiame pasaulyje. Šalia Christopher gatvės yra ramus, pilnas medžių, idiliškų vilų ir brangių parduotuvelių rajonas. Taiglyrau West Village rajonai: vienas nykus ir triukšmingas, kitas - konservatyvus ir ramus. Yra ir dvi skirtingos Stonewall realybės. Viena yra ta, kad blizgantis paradas, skirtas sukilimo birželio mėnesį 25-osioms metinėms paminėti, sutrauks pagal išankstinius vertinimus keliis milijonus turistų į Niujorką. Kita, realioji, pasiskinanti, kas įvyko iš tikrujų. Tie, kurie anuomet dalyvavo visuose įvykiuose, vadina "naudą nešančiais prasimanymais" pasakojimus tų žmonių, kurie esą metė pirmajį butelių. Šešiasdešimt septynerių metų Bobas Kohleris, mažos krautuvėlės Christopher gatvėje savininkas, nežino, kas iš tikrujų pradėjo sukiliimą - tai jau nesvarbu. Jam svarbu, kad pasaulis sužinos, kad tai buvo benamiai, pasipriešinę policijai, o ne baltieji vyriškiai iš vidutinių sluoksnių, "Stonewall" baro lankytojai.

Kai vaikinai pradėjo į "Stonewall" baro pusę mėtyti butelius vietoj monetų, jie parodė savo įtūžį dėl tokio West

Village gėjų bendruomenės ir policijos elgesio su jais. "Jie buvo visiškai atstumti, žmonės, neturintys vietos visuomenėje", sako Kohleris, "ir jie tai žinojo". Kai policininkai pasitraukė į barą, sukilieliai juos ten uždarė ir prie įėjimo užkūrė ugnį. "Atsakingas tarnautojas man vėliau pasakojo, kad jie jau buvo pasiruošę išsikovoti laisvą praejimą šaliais, tačiau išgirdo atvykstantį pastiprinimą", sako Kohleris. Policininkai buvo išvaduoti. Tačiau atvykusių susiūrintam būriui, apmokytam kovoti neramumų metu gatvėse, keleto Šimtų demonstrantų būrys neišskirstė. Blogą vardą turinčios "Stonewall" mergaitės" neišsigando.

"Policija išsirikiavo ant ūlpatvio priešais barą, o šešios ar septynios prostitutės iš parko staipėsi prieš juos, susikabino rankomis ir parodė nedideli reviu numerį gatvės viduryje", pasakoja Kohler. "Jos pradėjo daimuoti: "We are Stonewall girls! We wear our hair and curls! We don't wear underwear! We show our pubic hair!". Minia išjuokė policiją, pavadino ją "žydrai apsirengusioms mergaitėmis". Šią akimirką policininkai pradėjo mušytes ir mušė kiekvieną, ką galėjo pasiekti. Žmonės gynėsi, mėtydami dar daugiau butelių ir uždegdamis vis daugiau šiukslių dėžinių.

Sukiliimas truko visą savaitgalį. Tikrieji aktyvistai atvyko į rajoną, kad susiūrintų naujają dvasią. "Pirmoji naktis buvo tikras sukiliimas", sako Kohleris. "Antroji ir trečioji buvo jau maištasis, nes žmonės pradėjo suvokti tai kaip judėjimą. Tai buvo pirmas kartas, kai aš išgirdau žmones kalbant apie "gay power" - gėjų jėgas".

Tačiau kokių gėjų jėgos tai buvo? Velyvajame septyntajame dešimtmetyje Christopher gatvės dienų organizatoriai pareikalavo, kad Marsha, žymiausia "Stonewall" veteranė ir politinės "drag queens" organizacijos įkūrėja, nebedalyvautų demonstracijoje. Jos reakcija buvo tokia: ji organizavo savo demonstrantų eiseną, kuri patraukė tuo pačiu maršrutu keletą minučių anksčiau oficialiojo atidarymo. Po keleto metų ji buvo pakiesta į oficialiųjį paradą.

"Bet ir tada gėjai norėjo išsikovoti savo kelią į padorumą", sako Kohleris, kuris prisijungė pris naujai įkurto "Gay Liberation Fund" ir pradėjo dirbtu kartu su kitomis radikaliomis grupėmis, tokiomis kaip "Black Panthers". "Aktyvumas buvo nekenčiamas", Kohleris atsimena sukilimų laikus. Jis atsimena, kaip prarado galimybę padaryti labai sekmingą Holivudo agento karjerą dėl narkotikų. Bet tai buvo nepalyginama su jo apsisprendimu gyventi homoseksualiai. "Aš vartoju narkotikus. Vis daugiau ir daugiau. Bet tai niekam nebuvu svarbu", atsimena jis. "Tačiau, kai aš išėjau į gatvę pareikštė atviro protesto, visi pradėjo manęs vengti."

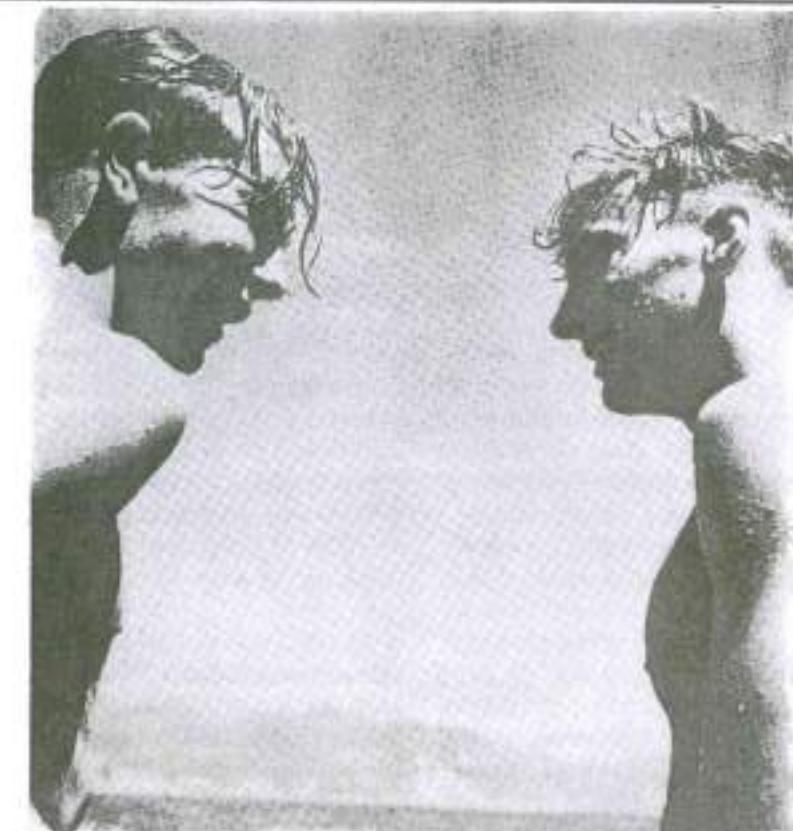
Šiandien yra keletas socialinių programų daugeliui juodųjų ir Lotynų Amerikos paauglių, kurie palieka savo pilną prievertos homofobišką aplinką ir, ieškodami kitų lesbiočių ar gėjų, traukia į West Village. Nepaisant to, šie jaunuoliai laikomi rajono gėda. Christopher gatvės prekybininkai ragina policininkus ir politikus imtis priemonių, kad būtų užkirstas kelias šiemis jaunuoliams ten būti. Kai kurios publikacijos laikraščiuose apibūdina juos kaip grėsmę "istoriam gėjų kvartalo charakteriui". Prieš kurį laiką Kohlerį pakvietė viena socialinė tarnyba, kad jis papasakotų atvykėlių grupėi apie Stonewall. Jis suprato, kad mažai kas pasikeitė. Nauja yra tik tai, kad jam jau neberekėjo ženkėti Sheridan Square parke po atviru dangumi, kaip 1969 metais, nes dabar jis turi pastogę.

Marsha, liūdnai pagarsėjusi Stonewall veteraną, ištiko tas pats likimas kaip ir jos 1969 metų seseris. Sukilių metu vidutiniškai kartą per savaitę policija ištraukdavo vieną drag queen iš netoli esančios Hudzonos upės. 1992 metų liepos mėnesį buvo ištrauktas ir Marshos kūnas. Nors ir nėra tvirtų įrodymų, kad Marsha buvo nužudyta - daugelis jos draugų mano, kad galbūt ji dėl proto aptemimo žoko ar įkrito į Hudzoną. Tačiau savižudybė taip pat neįrodyta. Nors tokia išvadapadarė policija, nepastengusi kaip reikiant ištyrinėti įvykio.

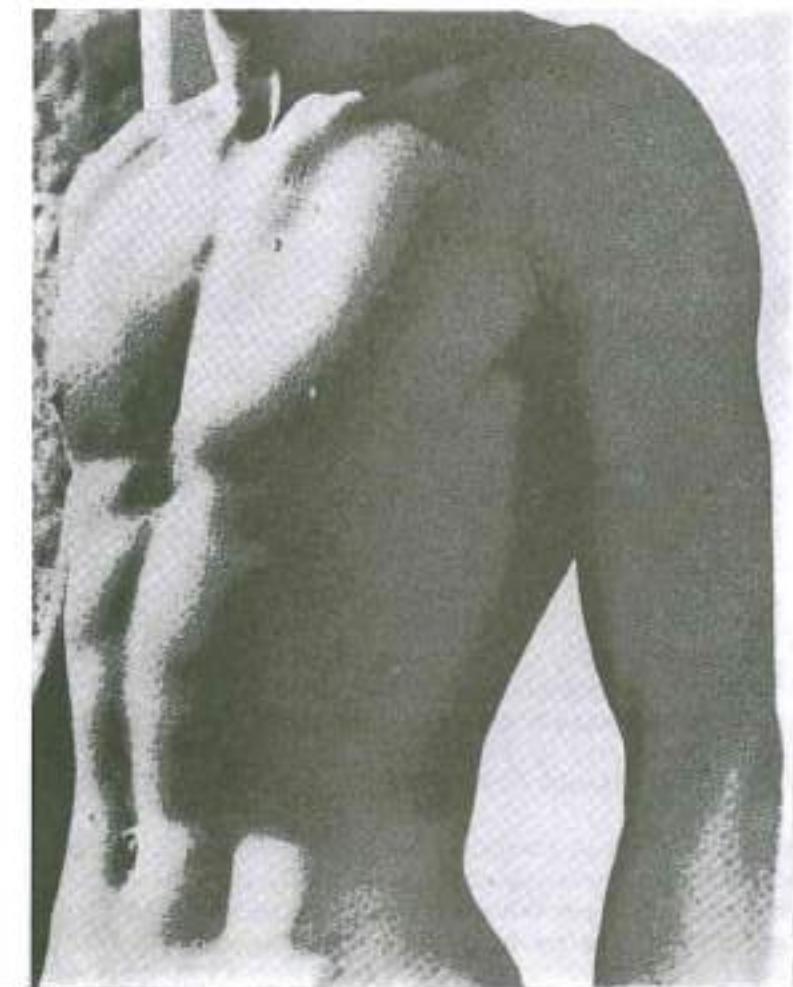
Bobas Kohleris mano, kad daugeliui Marshos amžininkų "Stonewall" buvo tik epizodas, kuri jie tuoju pat užmiršo. Marshos mirtis buvo visai kas kita. Po lesbiočių ir gėjų aktyvistų grupės ir kaimyninių gyventojų, taip pat ir Kohlerio, protestų policija pakeitė įrašą apie mirties priežastį. Vietoj "savižudybės" - "mirties priežastis nežinoma".

(B "Magazin")

Fotografija

Herbert List

94' Nr. 3

Keliautojo užrašai

MARDI GRAS

Bernhardas Beinerburgas specialiai "Amsterdamui" iš Australijos

Šiais metais man teko poilsiauti pavasarį, o tuo metu verta važiuoti tik į vieną vietą: gėjų ir lesbiečių Mardi Gras festivalį Sidnyje, Australijoje.

Aš buvau ten prieš dvejus metus ir negalėčiau jo palyginti su tuo noras kitu. Tai kaip liga. Jeigu buvai karta ten, tu užkrēstas. Toliau aš pasakosiu daugiausia tik apie du pagrindinius įvykius - paradą ir balių. Jie apvalnikuoja visą mėnesį vykstančius renginius, kurių motyvas: "išdidūs gėjai ir lesbietės". Be problemų galite vaikščioti susikibę rankomis gėjų rajono centre Oksfordo gatvėje, žūrėti į vyrų akis ar stebėti lesbietes, tiesiog galite laisvai jaustis ir veikti ką norite.

Per šį mėnesį Sidnio menininkų bendruomenė festivalui skiria daug renginių. Trumpai tariant, Mardi Gras festivalį pripažino plačioji visuomenė, nes jis per daug didelis, kad būtų galima ji ignoruoti. Jau keletą metų festivalį organizuoja kompanija Sydney Gay and Lesbian Mardi Gras Ltd., kurioje dirba septyni pastovūs darbuotojai. Bet visą pagrindinį darbą nuveikia savanoriai. Galite išvaiduoti kiek daug pinigų reikiā festivaliui. Beveik visi pinigai surenami iš dviejų renginių: balius po parado ir Sleaze baliauspalio mėnesį.

Mardi Gras turi didelės įtakos Sidnio ekonomikai. Išvaižduokite tuos 5000 užjūrio turistų, kurie atvyksta į festivalį. Aš sutikau tiek daug amerikiečių, atvykusią tiesiog savaitgalui. Visos vietas léktuvuose ir viešbučiuose užsakytos. Apyvarta sudaro apie 40 mln. Australijos dolerių. Festivalį remia Australijos Ministras Pirmmininkas, konservatorių opozicijos lyderis, Sidnio meras. Kickvienas linkliaimingo Mardi Gras. Žinoma, yra ir šiek tiek oponentų. Jie norejo mėstis katedroje ir prašyti lietaus, bet vyskupas atsakė: "Tik ne čia!"

Parlamente vyko diskusija, ar galima ir kokios trukmės reportažą apie festivalį rodyti per televiziją sekmadienį 8.30, nes tai šeimoms auditorijos laikas. Tačiau tik 20

procenčių atstovų norėjo pakelti laiką. Dauguma jų neišdrįso skeibti savo pavardžių. Nesunku išvaižduoti, kad prieš dešimt metų tokio balsavimo rezultatai būtų buvę priešingi, o pasiskakę už rytinį laiką nebūtų drėse skelbti savo pavardžių. Laikai tikrai greitai keičiasi. Dauguma australų, bent jau jaunų, neturi jokių problemų su gėjais. Savaitgaliais mūsų diskotekos vis labiau ir labiau iankomos heteroseksualų. Jie sako, kad mūsų disklokejai geresni, bet aš manau, kad kai kuriems patinka rodyti savo nuogas krūties ir jausti, kad jais žavisi. Požiūris į gėjus jau pakito tiek, kad ant paskutinio roko dainų rinkinio viršelio vaizduojama ne heteroseksualų, o gėjų pora.

Tačiau grįžkime prie festivalio. Kickvienais metais Mardi Gras festivalio savaitgalis kovo pradžioje prasidėja plaukimo karnavalu, kuris užbaigia įvairias sporto varžybas. Tie, kurie nelabai domisi įvairiais plaukimo stiliais, gali grožėti gražiausiai kūna. Karnavalo pagrindinis momentas - persirengėlių lenktynės. Vyrai plaukia persirengę moterimis su visais rūbais. Stilius, suprantama, svarbesnis už laiką.

Šeštadienį visi apsipirkinėja parduotuvėse, išsiuvalčių ir labai anksti pietauja. Kickvienas tokia pakilus, kad gali jausti ore, jog kažkas vyksta. O juk tai prasidėjo prieš šešiolika metų. 500 gėjų ir lesbiečių surengė eitynes gatvėmis ir taip paminėjo tarptautinę gėjų solidarumo dieną. Tačiau šiuolaikinio Mardi Gras evoluacija nebuvo sklandi. Policia, politikai, spauda ir visuomenė smarkiai priešinosi. Ironiška, tačiau jei policia nebūtų iškibusi į 1978 metų protestus ir vėlesnes eitynes ir suėmusi 178 žmonių, galbūt festivalio įtėriėjai nebūtų suorganizavę kitų renginių.

Šiais metais apie 600 000 žmonių stebėjo paradą. Būtent todėl aš pradėjau ieškoti vienos nuo šešių vakaro, prie trijų valandas iki parado pradžios. Aplink gatvę prieš paradą žmonės sustoja į 20 eilių. Gedruolių

daugiau žmonių gėrė vandenį, o ne alų. Coke, Fanta, vodka ar šampanas buvo labai retai užsakinėjami. Visi šoko su vandens buteliais, nes juos galima užsukti. Žinau, jūs nepatikėsite, bet aš nemačiau nė vieno grito. Rūkančių taip pat beveik nebuvu.

Visose salėse buvo šokių aikštelių. Muzika valdo tame ir atrodo, kad būtina šokti. Aplink daug žaunų vaikinų (ir merginų lesbietėms). Aunksčiau ar vėliau ir tu nusiimi savo marškinėlius. Visi prakaituoti, bet laimingi. Šokančių minia visada juda. Todėl neieškok savo draugo. Tai beviška!

Viskas baigėsi tik 10 valandą ryto. Didžioji salė vis dar buvo pilna. Visi dainavo "Mes esame viena šeima", todėl, kad Jungtinės Tautos paskelbė šiuos metus šeimos metais. Jeigu tu likai vienas, kas visiškai neįmanoma, gali nueiti į "gaivinančius" vakarėlius, kurie tėsiasi iki antradienio ryto. Net ir trečią valandą nakties turi atstovėti cilę prie diskotekos, nes nickas nemiega. Tai išties labai žannu. Aš tikiuosi būti ten ir kitais metais. Jei jums tai per toli, kodėl nepradėjus panašaus festivalio čia, Lietuvoje?

Autorius anotuotas

Mada

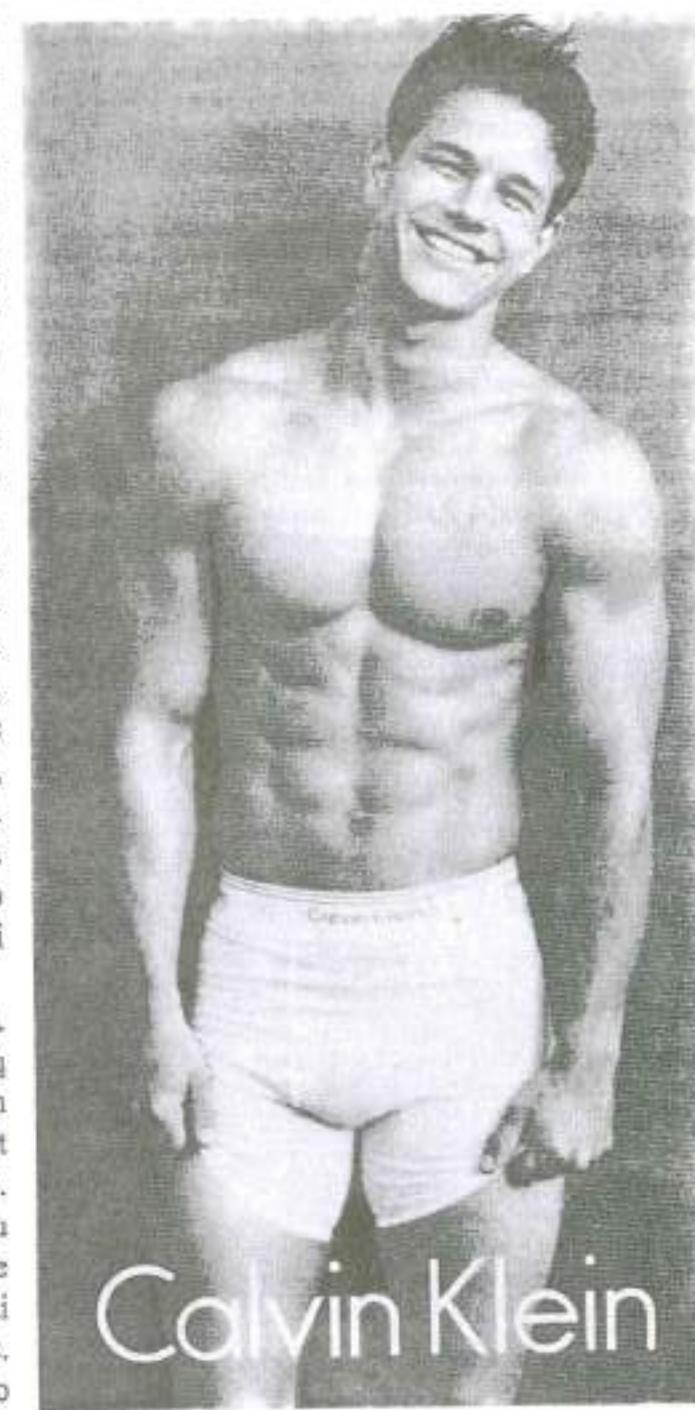
Calvin Klein: kryptis - visas pasaulis

Calvino Kleino tikslas: aprengti viso pasaulio vyrus ir moteris jo drabužiai ir iškvėpinti jo parfumerija.

Calvin Klein - vienas iš žymiausių Amerikos mados vardų tampa pasaulyje. Jis veržiasi į Europos rytus, Azijos vakarus ir pietų Ameriką. Viskas, prie ko prislilečia Kleinas, šiandien susilaikia neįtikėtinos sėkmės. Jo vyrų ir moterų glotnios kolekcijos tapo sėkmės sinonimais. Jo kvepalai *Obsession*, *Escape* ir *Eternity* - vieni iš labiausiai perkamų. Repo žvaigždės Marky Marko dėka parduodama itin daug Kleino apatinio trikotažo. Dar galėtume paminti jo džinsus, avalynę, kojines, kailinjus, maudymosi kostiumus ir akinius. Kaip pats dizaineris aiškina savo didžiulę sėkmę? "Aš daug dirbu", - sako Kleinas, kuriam 51- eri. "Aš tiesiog turiu aistrą tam, ką darau, ir labai griežta požiūrių į stilių". Šis požiūris į stilių - Kleinoo slaptažodis: šiuolaikiškas. Kleinas vartoja šį žodį apibūdindamas savo požiūrį, klientus, ketinimus. "Viskas apie tai, kas šiuolaikiška". Šiuolaikiška - tai jaustis seksualiu, galingu ir judriu savo rūbuose ir darbuose. Šiuolaikiški yra Kleinas ir jo žmona Kelly. "Dažniausiai aš kuriu vyriškus rūbus sau, o moteriškus - Kelly," - sako jis. "Mes norime gerai jaustis savo rūbuose."

Vyrui gauna visa, kas išbandyta paties Kleinu. "Aš pats viską nešioju. Ir net turiu šiokių tokų problemų, nes noriu užsisakyti viską. Jeigu man kas nors labai patinka, aš noriu tai turėti ir būtent taip aš noréčiau matyti apsirengusius vyrus... pavyzdžiui, su minkštu, laisvoku kostiumu kartu su sportiniais marškinėliais. Vyrui jau nebe tokie užsisagstę kaip anksčiau, jie nori taip pat jaukiai jaustis su kostiumu kaip ir su atsitiktiniais rūbais. Tai aš ir noriu įtvirtinti vyrų rūbuose. Tai mano stilus, kuriamo dominuoja į akis nekrantantys audiniai ir spalvos."

(pagal "Vogue Hommes International")

Calvin Klein

A US Perspective on Palanga Conference

Shane Snipes

The ILGA conference itself was a success as far I'm concerned. It gave people a chance to come together and learn about all the different struggles that Eastern and Central European countries face. It also provided valuable experience in how much Lithuanian groups can accomplish if they work together.

I attended the Baltic Country Reports workshop and got a feel for the work that Latvia, Estonia, and Lithuania are doing. The alternative AIDS Center in Latvia provided an insightful perspective on how a nongovernmental organizations can meet the needs of HIV+ people. This is something that could be example for other countries to follow. Especially since most governmental AIDS centers do not work toward efficiency because they have bureaucratic stumbling blocks. The Estonian groups gave useful information about their counseling helpline. This is also a useful service for people who want to learn about other lesbians and gays in their city or region. Callers have chance to talk about their sexuality with people who are open to who they are. This is nice change from the usual judgement heterosexual attitude present in the Baltic and most other parts of the world.

In the representation of Gays and Lesbians in AIDS Videos workshop, Stash Kybartas, an American video production professor, critiqued the video series sponsored by the AIDS Center. Kybartas's arguments were rebuffed by the Lithuanian producer as petty and unfounded. His seemed to be a purely heterosexual perspective because he took none of the points of critique seriously. I can only wonder what the new video will look like, which has excerpts from interviews taken at the conference. If the images are as demeaning of lesbian and gay lifestyle and as grimly depicted as the

other videos, I can only hope that new lesbian or gay-friendly video producer will be found instead of continuing to perpetuate these stereotypes and negative perspectives. The Lithuanian society does not need its prejudices fed any longer. It is time to educate people about lesbian and gay issues, not sensationalize them.

The Human Rights workshop provided useful information about the current situation in Romania and Russia. Prison issues are the most pressing for these countries because gay men are still being sentenced to years and months for consenting sex. These two countries have received most of the attention because of the Americans living there and working for lesbian/gay rights. The new European Community-sponsored project that focuses on raising lesbian and gay awareness in Estonia, Latvia, Lithuania, and Russia should help bring attention to the Baltics' problems.

The Status of Women workshop helped me to understand that women must be involved more in the Lithuanian lesbian and gay community. There is a general feeling that women do not have anything to add to the movement for the equal rights. After seeing that no Lithuanian lesbians were present at the conference, despite my insistence that the gay men who were organizing the conference encourage them to come, I agreed that was a problem. The Lithuanian men do not, however, see the importance of getting these women involved.

Now, the question is how to get the women involved in the project that is to begin in the Fall. I want to understand why women are not "coming out" and fighting for their right to love other women. Any ideas?

Overall, I enjoyed the conference and would like to thank all the groups and individuals who made it possible.

Gay Guide Around Lithuania

Founded by Eduardas Platovas
⊗ Vilnius

Vilnius Gaytel 76 65 83.
AMSTERDAM Club Bar and Disco. Meetings twice a month. Call (370-2) 766 583 for information.
Gay Hospitality Lithuania. Private accommodation and guides (370-2) 766 583, P.O. Box 2862, Vilnius 2000, Lithuania.

⊗ Cruising spots

Stiklai cafe. Stiklių 18. Open 9-22.
Stiklai beer bar. Stiklių 7. Open 11-01.
Opera cafe. Tyloji 4. Open 12-16, 17-22.

Opera theatre. Vienulių 1. Bars during night performances.
Lukiškų square in summer.
Park on Pylimo st. Opposite to the Evangelic church.

⊗ Klaipėda

Male nude beach in **Smiltynė**. Take five minutes boat trip to peninsula. On the left side of mixed beach.

⊗ Cruising spots

First floor cafe at "Klaipėda" hotel.
Park of sculptures near station.

⊗ Palanga

Male nude beach in the northern part of town. On the right side of mixed beach.

Publications

Amsterdamas. Bimonthly. Inc English page. Personal ads are welcome. P.O. Box 2862, Vilnius 2000, Lithuania. Tel (370-2) 766 583
Naglis. Irregular. Gedraičių 85, Vilnius 2042, Lithuania.

Fun in the sun

Baltic Gay Summertime

Come and spend your holiday
on the fabulous male nude beach
in Palanga, Lithuania

For more details write to P.O. Box 2862,
Vilnius 2000, LITHUANIA
or call (370-2) 76 65 83

Gay News from Lithuania
P.O. Box 2862,
Vilnius 2000, Lithuania
Tel. (370-2) 76 65 83

No More Doctors

Stashu Kybartas

The following article is a summary of the remarks made by Stashu Kybartas at a workshop at the ILGA conference at Palanga in April 13, 1994.

We Are Unique While Alive is a series of 1/2 hour video programs sponsored by the AIDS Center of Lithuania. This series profiles the situation of some AIDS infected people in Lithuania. Four of the 1/2-hour long episodes have been completed and several more are planned. Because of the sponsorship and political connections of the AIDS Center of Lithuania, this series of films is being shown frequently to a countrywide audience on Lithuanian television. Because of this they have a unusually significant impact on the way AIDS and gays are being seen in Lithuania.

The video is a typical documentary. Head and shoulder interviews alternate with shots of "gay locations" in Vilnius. A melodramatic, off-screen voice breathlessly narrates the story of the "invasion" of Lithuania by the "foreign" HIV virus. Spooky theme music, stolen from some Serge Leone spaghetti Western film, plays in background. The central character of the programs is Slava Kaliganov, a young HIV positive man. His story is elicited, on-camera, by two employees of the AIDS Center, one a physician and the other a psychiatrist. They sit on either side of Slava as they question him about his "social" problems. In the video these surrogate parents infantilize Slava, giving him the attention his parents never did. And like a child Slava repays their attentions by telling them what they want to hear from the camera. There follows more tedious interviews with other experts and community leaders who comment on Slava's situation. These interviews with a few notable exceptions are a compendium of inaccurate and misleading information and outright anti-gay bigotry. They reflect homosexuality and of AIDS in Lithuania today.

These professionals analyze Slava's life. In the video Slava is offered as a typical HIV positive person in Lithuania today. By association he is also the typical Lithuanian "gay" as well. What is this typical person like? Slava is presented as a victim of AIDS and a victim of social conditions outside of his control. Rejected by his father at the death

of his mother he resorts to what Tennessee Williams called the "kindness of strangers". He is a hustler, a rent boy. He declares in very beginning of the video tape that he is not homosexual and that he would never have gotten AIDS if his home life had been cozy and accepting. At this point in the video, Slava the hustler is saying what he thinks the film maker wants to hear. After being raised in an orphanage and going to boarding school he began a life of hustling because his father had remarried and would not provide him with a home. He accepted the offers of gay men to take him in and feed him and give him a place to sleep. Sometimes he had sex with men for money. Sometimes, he says, he was able to eat and then run away. But as the narrator tells us: "There was one time that he was not able to get away". That, of course, was when he got AIDS.

Slava's story is followed by an interview with a school teacher who pleads for understanding of the "problems" of homosexuality. Her solution is to teach children at an early age not to make the "wrong social choices in life". In the video tape placing this interview next to Slava's story implies a connection between the "choice" of homosexuality on the one hand and infection with HIV virus on the other. It becomes easy to then blame AIDS infection on the victim. Slava would never have had his problems if he had been taught to make the right choices. If we teach our children correctly they will not "choose" to become homosexuals and therefore will not get AIDS. This kind of soviet behaviorist logic can be heard throughout this video tape.

At the Palanga conference Mr. Caplinskas offered the gay community a chance to work with Mr. Sipavicius on a project about the gay community. He said that the problem is that the gay community was not willing to come out and be on camera and talk about homosexuality and that Mr. Sipavicius is the only one willing to work on a project about gays. While this is an excellent opportunity for gays to take advantage of the connections of the AIDS Center it is not clear how much actual control the gay community would have if they worked with Mr. Sipavicius. Given the problems with the videos already produced, gays very reluctant to work with him. The main problem is that he is not gay. As an old style journalist he sees gays as just another interesting and sensational subject for a documentary. He is an inappropriate person to be making a video tape that affects the gay community. He cannot offer a badly needed gay perspective. A better solution would be to appoint a gay person as director of the

project and to give that person final editorial control. The need now is for a gay or lesbian Lithuanian to come forward to take on such a challenge. This person would need to have some experience with film or video. If such a person can come forward and Dr. Caplinskas' offer still stands, it would be a great opportunity for the lesbian and gay community of Lithuania.

It is ironic that in Lithuania it is an established heterosexual filmmaker who is now getting to make videos about homosexuality in Lithuania. Because no gays have come forward to challenge him and because he has the fiscal backing of the AIDS Center Sipavicius is in position to make these damaging films. He has a powerful tool in his hands and he is working the system to his benefit. Under the auspices of the Lithuanian AIDS Center he is now producing a new video tape about gays! One has to question his motives for making these video tapes. Though he is not a member or a friend of the gay community he is using AIDS Center money to produce films about homosexuals. These films are supposed to enlighten Lithuanian audiences about AIDS and AIDS affected communities. Instead they reinforce archaic stereotypes which can drive gays even deeper into the closet. They also make life more difficult for people living with AIDS. With the opening up of Lithuania to the West there was the hope of changing of society's attitude towards gays

and lesbians. Instead of being given new images and ideas in these video programs we are fed tired clichés.

At this point in their history gays in Lithuania are almost completely invisible in the media. They are disenfranchised from society and they have little voice or power in the media. This is beginning to change. Several brave efforts such as the gay "Amsterdama" and "Naglis" newsletters are notable exceptions in a country which is hostile to the very idea of homosexuality. As in the West, gays in Lithuania risk their livelihoods and embarrassing their families if they come out. Yet without many more people sticking their necks out and declaring themselves gay and proud the gay movement in Lithuania will be at a standstill.

Lithuanian lesbians and gays must take control of their own images. After viewing this series I have a suggestion for a beginning - no more doctors. Never have a doctor's image in a video tape about gay people and never interview a psychiatrist or a physician about gay people. Lesbians and gays are not sick people. We are not passive victims waiting for salvation from doctors. The psychiatric and medical professions of Lithuania need to educate themselves to understand the needs of gays and lesbians. It is these institutions and the society around them that are backward and sick because they refuse to change their understanding of who we are.

Jobs for Anti-discrimination Project

A project has been put forward to the European Community that will help raise awareness about lesbians and gays and discrimination. The partners are Lithuania, Latvia, Estonia, Russia, and the International Lesbian and Gay Association. This project is scheduled to start in October and will run for one year.

All countries will have certain goals that should be met. Most of work will go into designing and translating educational materials for the general public. The second aim of the project is to educate a group of Lithuanians in how to maintain an organization which would provide continuous education opportunities even after the project is completed. Just as importantly, this organization will teach how to get funding after this next year, so that lesbians and gays can continue to be heard. The people on the project will be in constant communication with the Parliament, President, and any other governmental agencies or ministries that can help build a more positive view of lesbians and gays. Much of our work will go into a Lesbian and Gay Awareness Week in June 1995. We will be putting together a film festival, discos, and other events.

I will be hiring three people to work on this project. They will travel to Amsterdam or Brussels once and will have intensive training in each of the countries which are involved in this project. The partners will meet every few months to discuss their progress and problems, rotating from Latvia, Estonia, Lithuania, and Russia.

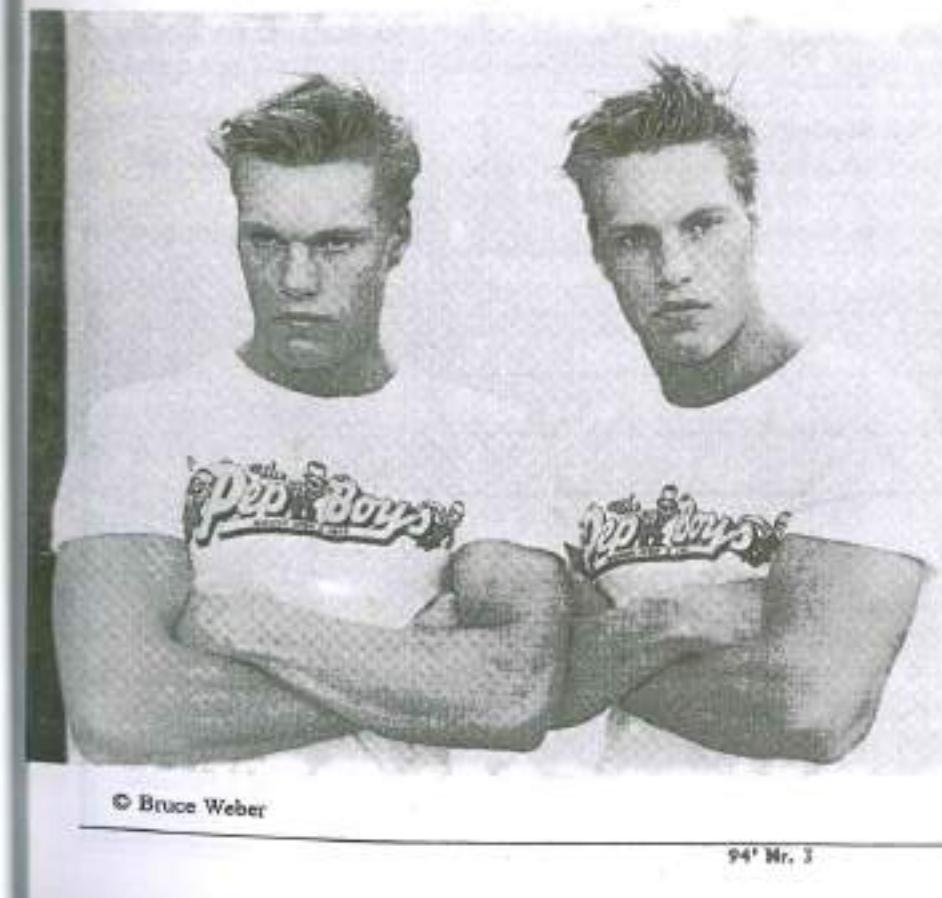
I am required to hire a lesbian for the project. There must be a woman's perspective, so that lesbians in Lithuania society can start to be empowered. They must be able to speak some English and interested in helping lesbians and gays accept themselves. If you know of lesbians who might be interested please contact me via letter in the USA.

My address:

Shane Snipes
2233 Kelly Road
Apex, NC 27502 USA

If I do not get any responses by the end of September, then a general advertisement will be put in newspapers looking for any women interested in human rights and discrimination issues.

Since I will be hiring two other people for the project, letters sent to the USA expressing interest in wanting to work would be welcome. Please write why you feel you are qualified to work with these issues and tell what skills could bring to the project. See you in the Fall.

© Bruce Weber

SKELBIMAI

World wide, personalised penpal service for gays, lesbians and friends. No money necessary. EAK, Box 83, Tujunga, Calif. 91043, USA

US white male, seeks friends from Russia, Eastern Europe, UK and South Africa. Visits possible. Am professional, aged 50, tall with varied interests. Write in English or Russian: Eugene, 1619 South Dover Street, Philadelphia, PA, 19145, USA

Sydney, Australia. Gay man, wishing to hear from gay visitors to our sunny shores. Make your plans now for our Gay Mardi Gras, 1995, (Feb/Mar). David, PO Box 95, Wengate, 2048, Australia

22 Year old, Ghanaian Student, seek penpals from anywhere. Write to: Presley Maxwell, c/o Paul-Victor Avudjivi, PTC Box 5211, Accra, Ghana

VILNIUS

29. Išsilavinęs, jdomus, diskretiškas mėlynakis susipažintų su vyru (abejantiu) iki 30 metų ne tik malonumams, bet ir būti draugu. Lauku nuotraukos, jeigu yra - telefono numerio.

37. 23/178 simpatiškas, lieknas vaikinas norėtų susikipti nuoširdu, nemanieringa, seksualiai, inteligentiška draugą Vilniuje, vertinantį pastovumą.

Norintiems atsiliepti į skelbimą reikia:

① laiką užkiliuoti vokę,

② voko dešiniam kampė užrašyti kodą,

③ voką (ar keletą jų) ir nepriklijuotus pačė ženklus idėti į kitą voką ir nurodant redakcijos adresu: Amsterdamu, P.D. 2862, Vilnius 2000. Vieno atsakymo persiuntimasis kainuoja 2,5 litų poštų ženklus.

MAŽEIKIAI

30. 40/186 normalios išvaizdos vyras ieško gero draugo iki 35 metų. Tavo telefonas ir nuotrauka pagreitins mūsų susitikimą.

KAUNAS

31. Vidutinio amžiaus elegantiškas vyniškis norėtų rasti pastovai draugystei nuoširdu drauga, su kuriuo galėtų džiaugtis, laukti, dalintis viskuo. Laukiu laiškų.

35. Man 49 metai, 180/80, nevedęs. Norėčiau susikipti santūrų, žilstelėjus vyrui amžiaus vyniškį, besidomintį menu, antikvariniai daiktai, teatru, kelionėmis ir vertinantį tikrą vynišką draugystę. Laukiu laiško ir nuotraukos.

38. 27 m. 186 cm užgio simpatiškas, sportinio sudėjimo vaikinas susipažintų su gražiu seksualiu vaikiniu iki 30 m.

PLUNGĖ

32. Gali būti man draugu, galbūt tave mylēsiu aš. 20/180/60, esu originalus, švelnus, gražus, mėgstu viską kas gražu, malonu. Jeigu tu maštantis išdomus, atsiliepk.

KLAIPĖDA

33. Likimas apdovanojo 178 cm užgi, 76 kg svoriu ir 35 metais, tačiau pašykštėjo ištikimo draugo pastoviam bendradavimui. Atsiliepk švelniams šore ir vidumi vyniškiui.

ŠIAULIAI

34. Noriu surasti draugų Šiauliųose arba rajone. Man 19 metų, 182/82. Būtų geriau, kad rašytu mano amžiaus ar jaunesni.

36. Paprastas, simpatiškas, tam sia plaukis vaikinas norėtų susipažinti su vienišu, neturinčiu su kuo džiaugtis, liudėti, praleisti laisvalailį jaunuoliu iki 25 metų. Atsakysiu visiems parašiusiems.

Amsterdamas

✉ Pašto dežutė 2862,
Vilnius 2000
Tel. 76 65 83

Vyriausias redaktorius:
Eduardas Platovas

Stolgimo
Išleidimas Nr. 1646

Rinko ir maketavoto:
Spausdino: UAB "Erga"

Užsakymo Nr.

Gay News from Lithuania
P.O. Box 2862,
Vilnius 2000, Lithuania
Tel. (370-2) 76 65 83

Ašmeniniai pažinčių skelbimai "Amsterdam" spausdinami visiškai nemokamai. Ašmeninių didžiosiomis raidėmis užpildykite lentelę (ne daugiau 30 žodžių) ir ašiųskite į redakciją. Kiekvienam skelbimui suteikiamas kodas, adresai neskelbiami.

Neskeltimo tekstas				

Neskelti	Vardas	Kodas (pinkla redakcijai)
	Adresas	
(Šiuo adresu jums atieis atsakymai)		